

Zarządzenia wojenne ministra Forstera.

(Korespondencja „Nowej Reformy”)

Wiedeń, 21 czerwca.

W mowie swej, wygłoszonej w Izbie posłów dnia 13 bm., poruszył prezes Koła polskiego dr. Łazarski między innymi także rozporządzenie wojenne ministra kolei państwowych p. Forstera, wedle którego każdy urzędnik, a nawet sługa kolejowy, władca musi językiem niemieckim. Wskutek tego rozporządzenia funkcjonariusze kolejowi poddać się musieli egzaminowi, po którym znaczna ich część została ze służby wydalona. W miejsce ich powołani zostali do służby kolejowej w Galicji urzędnicy i funkcjonariusze, nierozumiejący języka polskiego, lecz władający niemieckim. Skutki, jakie z powodu tego, się wywodziły, spowodowały liczne wypadki kolejowe, które tłumaczono następne zdradą urzędników polskich.

Po tej mowie prezes Koła zwrócił się do ministra Forstera do krakowskiej dyrekcji kolejowej z żądaniem wyjaśnienia faktów, na których dr. Łazarski zarzuty swoje mógł oprzeć. W obszernym memoriale, przesłanym ministrowi Forstera, stwierdził dyrektor krakowski, że wskutek zarządzenia ministra Forstera przybyło do Galicji ogromna liczba funkcjonariuszy kolejowych, nierozumiejących wcale języka polskiego. W r. 1915 część tych urzędników została odwołana, dziś jeszcze jest jednak w obsłudze samej dyrekcji krakowskiej około tysiąc takich funkcjonariuszy. Pewna część tych funkcjonariuszy powołana została do Galicji ze służby kasowej i konceptowej, nie miała też należytej wyprawy w służbie ruchu. W październiku r. 1914 powołano do Galicji ponadto drugich naczelników i kontrolorów niemieckich, przydzielonych wprawdzie do „Feldtransportleistung“, pozostających jednak w ciągłej styczności z dyrekcją i jej urzędnikami. Urzędnicy ci czuli się przy każdej niemal sposobności, że niszczą ich jest kontrola należytego urzędowania funkcjonariuszy niemieckich. Wszystkie zarządzenia skutecznie przypisywano wówczas urzędnikom i funkcjonariuszom, powołanym z zachodu, zarządzenia niemieckie przypisywano funkcjonariuszom miejscowym.

Memoriał podnosi, że należyte wykonywanie służby kolejowej nie wymagało wcale powołania nowych naczelników. Memoriał zaznacza, że organa inspekcji generalnej nie traktowały urzędników i funkcjonariuszy z powołanych na równi z miejscowymi. — Wszystkie okoliczności powyższe wywołały rozgorzenie wśród urzędników i służby miejscowej, a rozgorzenie to rosło w miarę, jak dzienniki niemieckie piętnowały urzędników polskich zdradami państwa.

Tem samem stwierdziła władza kompetentna, że zarzuty prezesa dr. Łazarskiego na realnych oparte były podstawach.

Więści ze Stanisławowa.

»Dziennik Kijowski« z 31 maja zamieszcza następującą korespondencję ze Stanisławowa:

W dniu 11-go maja upłynęło 9 miesięcy od chwili wkroczenia wojsk rosyjskich do naszego miasta. Okres ten, to jakby długi lańcuch, którego ogniwami: nieustanne napięcie nerwów, trwoga o uchronienie życia i mienia codzienne troski i kłopoty, co wszystko ułożyło się w życie z dnia na dzień, jak żywot jednodniowy. Jednakowoż mimo niesłychanie trudnych i przykrych warunków, w jakich znalazł się gród Rewery, pozostała na posterunku garść obywateli nie opuściła rąk, ale zajęła się zorganizowaniem pomocy w tych ciężkich chwilach dla mieszkańców miasta.

Gatka radnych miejskich, chłreścian (bo radni byli wszyscy opuścili miasto), z burmistrzem p. Stygarem na czele, nie była w stanie poddać wszystkim, ciążącym na nich obowiązkom, wobec ludności, dlatego też jeszcze w sierpniu ubiegłego roku powołany został do życia komitet obywatelski z najpoważniejszych obywateli miasta i przyległego Kuchini, który ujął w swe ręce całkowicie działalność, mającą na celu zaspokojenie najpilniejszych potrzeb mieszkańców. Komitet ten utworzył w swem łonie specjalne sekcje, a to: aprowizacyjną, opieki nad sierotami, opalową, taniej kuchni dla inteligencji i taniej kuchni ludowej i sanitarną. Członkowie poszczególnych sekcji pracują w poręcznym sobie zakresie z całym zaparciem się siebie, a praca ich przyczynia się niechybnie w znacznej mierze do złagodzenia ogólnej i strasznej nędzy. Ponadto wydatną jest również działalność tanich i bezpłatnych kuchni związków, jak: Związku polonijno-zachodniego frontu i Związku miast.

Ubiegła zima dała się nam niezmierznie we znaki. Niedostarczało ożywianie się i odziewanie, brak opału, były jednym z najważniejszych powodów niezwykłego wzrostu śmiertelności, zwłaszcza wśród osób starszych, która doszła do szczytu w miesiącach zimowych. W braku paliwa, ludność, zwłaszcza uboższa, radziła sobie w ten sposób, że korzystała z rozbijanych przez granaty domów, powyrwanych parkanów, słupów telegraficznych i t. p.

Co do zniszczenia, jakie poczyniły kule armatnie, to trudno dać obraz dokładny. Dziesiąty lat zapewne upłynęło, zanim niejedną z tutejszych obywateli będzie mógł się podziwiać. Wszystkie sąsiadujące z miastem od strony zachodniej przedmieścia i miasteczka, zostały doszczętnie zrujnowane. Ruiny i pożarowi uległy wszystkie, położone w tej stronie zakłady przemysłowe. Znaczna część okolicznych wsi spłonęła, a los ich podzieliły również dwory ziemiańskie: Brykaczyskich, Borkowskich, Burzyńskich i innych. W samem mieście niema prawie ulicy, któraby nie posiadała kilku lub kilkunastu budynków, rozbitych granatami. Padły na miasto nawet pociski z 305 cm. moździerz, sprowadzając niesłychane spustoszenia i podgajając liczne ofiary z pól ludności cywilnej. Kilkaś set zabitych i około tysiąca rannych, oto smutny wynik kilkakrotnego bombardowania miasta. Z budynków publicznych w samem śródmieściu zniszczony został zupełnie dom i teatr Tow. im. Moniuszki i gmach gimnazjum pierwszego, poważnie uszkodzona została cerkiew katedralna grecko-katolicka, nie omiły kule również kościołów: łacińskiego, ormiańskiego i żyjeckiego. Ilość zburzonych i uszkodzonych domów i kamienic bardzo znaczna.

Życie towarzyskie ustało, handel i przemysł zanikły, wieczorną miasto ma wygląd wymarłego; niejakie ożywienie widzieć się dają w godzinach, w których spodziewane jest nadejście dzienników. Z czasopism najpożytejszym jest tutaj »Dziennik Kijowski«. Oprócz tego dochodzą od czasu do

czasu polskie gazety z Moskwy i Piotrogradu. Rosyjskie dzienniki przychodzą stosunkowo dość dużo i rozmaitych, polskich natomiast tutejsi przedsiębiorcy gazetowi sprzedają bardzo małą ilość.

Wypadki ostatnich miesięcy, rzecz zrozumiała, nie odbiły się u nas takim echem, jak gdzieś głębiej za frontem. W ostatnich dniach zauważyć się dało w mieście pewne ożywienie, a w dniu 1 maja oglądaliśmy manifestację wojskową z pochodem ze sztandarami, śpiewami i orkiestrą.

Z Rady m. Krakowa.

Kraków, 22 czerwca.

Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej rozpoczęło się o godzinie 6 wieczorem. Obradom przewodniczył wiceprez. J. K. Federowicz, który rozpoczął posiedzenie przemówieniem o lobnem poświęceniu zmarłemu w ub. m. b. prezydentowi m. Krakowa s. p. Józefowi Friedlandowi, oraz zmarłemu w b. m. r. m. b. p. Józefowi Rosenblattowi. Rada uczciła pamięć zmarłych przez powstanie.

Po udzieleniu przez Radę ulupów letnich kilku radcom miejskim, zabrał głos wiceprezydent Federowicz, omawiając przedewszystkiem

budżet m. Krakowa.

Obrady nad budżetem zostały już przez magistrat przeprowadzone. Obecnie sprawa budżetu przysię pod obrady poszczególnych sekcji, a następnie komisji budżetowej Rady m. W wydatkach wykazuje budżet m. Krakowa przeszło 14 milionów koron. Pokrycia na to nie ma. — Przewidywanym jest przeto poważny niedobór.

Komisja badania cen.

W dalszym ciągu oświadcza wicepr. Federowicz, że na mocy rozporządzenia cesarskiego aktywowano w naszym mieście urząd badania cen, którego kierownikiem został st. r. mag. Sikorski. Urząd ten, posiadający szeroki, autonomiczny zakres działania, niezależny od wszelkich władz, oznaczać będzie ceny na rozmaite produkty, oraz ceny wytworzone, o ile ceny maksymalne nie zostały przez rząd oznaczone. Komisja ta jest organem doradczym dla trybunałów handlowych I instancji i wszelkich władz administracyjnych, a zadaniem jej jest ochrona ludności przed wyższymi cenami.

Przewidywanym m. utworzyło też nowy

Urząd żywnościowy

a to z powodu ciągłego urastania agend żywnościowych, coraz to nowych zarządzeń władz i ograniczeń, nakładanych na ludność. Do urzędu tego należeć będzie biuro aprowizacyjne i magazyny miejskie, zarząd kuchni obywatelskich i innych kuchni miejskich, rozdział środków żywności, kontrola rozdańnictwa i sprawy prawno-aprowizacyjne.

Następnie przedstawił wicepr. Federowicz

sytuację aprowizacyjną

kłora przedstawia się w dalszym ciągu niepomyślnie. Mąka chlebową nadchodzi w ilościach małych, wystarczających zaledwie na 1—2 dni; nadchodzi mąka pszenna i kukurudziana. Ponieważ zapasy mąki pszennej są niewystarczające, przeto w najbliższych dniach mąka pszenna mieszana będzie z kukurudzią. Niebawem miasto ma otrzymać samą tylko mąkę kukurudzią, z której wypiekać się będzie placki.

Ziemiaki, rozdawane po 1 kg. na osobę na tydzień, wystarczą do pierwszego lipca, a może na dłużej. Gmina stara się o nabycie wczesnych ziemniaków, które zamówiła w trzech źródłach, przede wszystkim na Węgrzech. Zbiory ziemniaków na Węgrzech nie odpowiadają oczekiwaniom i są znacznie mniejsze, aniżeli się spodziewano. W międzyczasie jednak rząd austriacki zakupił na Węgrzech stojące do dyspozycji ziemniaki, a zamówienia, poczynione przez gminę m. Krakowa unieważnił, a sprzedaż ziemniaków węgierskich ujął w swoje ręce. Kraków ma zastrzeżony pewien przydział przez namiestnictwo galicyjskie. Dotąd jednak z Węgier nie wysłało do Austrii żadnych ziemniaków. Dalej zamówiła gmina znaczną ilość ziemniaków w Holandii, uzyskawszy zezwolenie na przewiezienie ich przez terytorium niemieckie. W końcu zamówiono pewne ilości ziemniaków u producentów galicyjskich. Dostawa tych ziemniaków nie nastąpi jednak przed końcem lipca b. r.

Sprawa zaopatrzenia miasta w węgiel przedstawia się również niepomyślnie. Gmina czyni ciągłe starania o uzyskanie większych ilości węgla śląskiego; starania te są na dobrej drodze. Gmina czyni nadto zabieg, aby wreszcie otrzymać znaczniejszy przydział węgla z kopalni galicyjskich. Sprawa ta jest obecnie przedmiotem obrad Koła polskiego. Dotąd jednak polepszenie sytuacji węglowej nie nastąpiło, a ludność musi biecnie zapotrzebowania pokrywać drzewem.

Przegląd wojskowy w Krakowie.

R. m. Chwałek omawia sprawę przeglądów wojskowych w Krakowie, żałując się przede wszystkim na wysyłanie poborowych do ponownego zbadania do Olomuńca i z powodu ich traktowania przez tamtejsze władze. Mowa zgłasza w tej sprawie wniosek nagły, domagający się, aby przydział miasta zwrócić się do Koła polskiego z prośbą o poczynienie w miejscach miarodajnych starań, celem usunięcia tego zarządzenia, tak, aby poborowi stawali mogli do ponownego zbadania w Krakowie, a nie w Olomuńcu.

Przeniesienie r. m. znalazło wśród radców m. ogólne uznanie.

R. m. Godziński oświadcza, że dawniej w komisjach poborowych zasiadał dwaj radcy m. W ostatnich czasach zniesiono to prawo i wykluczono radców miejskich od udziału w komisjach poborowych. Przy przeglądzie „I“ sąd polowy krakowski zarządził, aby wszyscy poborowi, przeznaczeni do ponownego zbadania w szpitalu garnizonowym w Krakowie, odesłani zostali do Olomuńca. Środek ten stosuje się głównie do inteligencji, a zarządzenie to obowiązuje tylko w Krakowie.

R. m. Bobrowski popiera wniosek r. m. Chwałki, domaga się jednak, by Koło polskie przedstawiło w tej sprawie jak najwięcej faktów.

W głosowaniu nagłos i treść wniosku r. m. Chwałki uchwalono.

Następnie uchwalono wniosek r. m. Starka, domagający się interwencji przydziału w Kole polskim, celem zmuszenia władz wojskowych do wypłaty odszkodowania za grunta zajęte przez te władze kilkunastu obywateli z działości XIX. i XX. pod budowę warsztatów dla samochodów ciężarowych.

O zwrot szkół miejskich.

R. m. dr Schneider porusza sprawę zajęcia szkół miejskich przez wojskowiec i zamianę ich na szpitale wojskowe. Wskutek tego gmina musiała umieścić szkoły w budynkach prywatnych, wynajętych, przeważnie jednak na ten cel nieodpowiednich. Wskutek złego pomieszczenia szkół, mnóstwo dzieci, oraz siły nauczycielskie doznają szkody na zdrowiu.

Mowa zgłasza wniosek nagły, wzywający przydział miasta do porozumienia się z czynnikami wojskowymi, celem wyjednania zwrótu w wszystkich szkół miejskich w najkrótszym czasie, aby w czasie wakacji poczynić można było konieczne adaptacje tak, aby we wrześniu nauka rozpocząć się już mogła w budynkach szkolnych.

R. m. Konopiński oświadcza, że sprawa ta była już kilkakrotnie przedmiotem dyskusji w Radzie szkolnej krajowej, która poczyniła kroki, celem odzyskania budynków szkół średnich. Niestety, wszystkie te starania nie odniosły żadnego skutku. Mowa domaga się, aby gmina poczyniła u władz wojskowych krakowskich starania celem odzyskania przynajmniej części budynków szkół miejskich dla młodzieży, zwłaszcza, że większość budynków szkolnych w Krakowie, zajętych na szpitale, stoi pustką. Przy dobrej woli można by z łatwością obliczyć zapotrzebowanie wojskowiec na cele szpitalnicze, a niepotrzebne na ten cel budynki zwrócić młodzieży.

Wicepr. Rolle stwierdza, że przydział m. sprawy tej nie spuszczało z oczu, tembardziej, że niektóre szkoły pomieszczone są istotnie fatalnie, co bardzo niekorzystnie oddziaływało na zdrowie dzieci. Przed kilku tygodniami gmina zażądała od władz wojskowych zwrotu niektórych budynków szkolnych, dotąd jednak nie otrzymała odpowiedzi.

Po tej dyskusji nagłos i treść wniosku r. m. Schneidra uchwalono.

Trudności paszportowe.

R. m. Nowak Stanisław omawia sprawę jak najciężniejszego wypadku mieszkancom m. Krakowa na prowincję, celem ułatwienia aprowizacji miasta, wskazując, że akcyza ta mija się z celem, gdyż w miejsce ludności, która wyjeżdża z miasta, stwierdza można dość znaczący napływ ludności obcej. Gmina powinna bronić się przeciw temu. Mowa zapytuje, jakie kroki zamierza poczynić w tej sprawie przydział miasta.

Wicepr. Federowicz wyjaśnia w odpowiedzi, że chwilowo gmina nie wiele może w tym kierunku uczynić. W krótkim jednak czasie oczekiwac należy zupełnego przywrócenia autonomii, miasto będzie się mogło wówczas skutecznie bronić.

R. m. Nowak omawia następnie trudności, na jakie narażeni są mieszkańcy naszego miasta, zmuszeni do starania się o paszporty w krakowskiej dyrekcji policyjnej. W ostatnim czasie wydano z polecenia namiestnictwa nowe zarządzenia, które uzyskanie paszportu przedłużają w nieskończoność. Mowa zgłasza wniosek, wzywający przydział do poczynienia starań w namiestnictwie, celem usunięcia tych zarządzeń, utrudniających uzyskanie paszportów i zmuszających naszych obywateli do kilkunastu wystawiania w szeregu, w oczekiwaniu na swą kolej; dalej domaga się mowa, aby paszporty wydawano na pół roku, a nie — jak dotąd — na trzy miesiące, oraz aby znieulono przymus paszportowy, obowiązujący przy podróży do Białej.

R. m. Kosobudzki popiera wniosek przedmowy i domaga się interwencji Koła polskiego w tej sprawie.

Po dalszej dyskusji, w której przemawiali r. m. Chwałek i dr. Bobrowski, nagłos i treść wniosku r. m. Nowaka uchwalono.

R. m. Ostrowski domaga się od przydziału m. interwencji w komendzie twierdzy i dyrekcji policyjnej, celem przywrócenia, obowiązującego dawniej zakazu, w myśl którego kursowanie samochodów w Alei 3 Maja było w pewnych godzinach wzbronione, a to dla umożliwienia mieszkańcom naszego miasta przedzierać po błoniach, przy czystym powietrzu, nie przesłanym dymem i smogiem benzyn.

R. m. Kosobudzki omawia sprawę drożyny i rozdziału skór na obówie. Mowa domaga się, aby sprawę rozdziału skór ujęto miasto w swe ręce.

Dotyczący wniosek r. m. Kosobudzkiego uchwalono.

Następnie przystąpiono do

porządku dziennego.

Po referacie st. r. mag. dr. Sikorskiego, Rada m. uchwalila wniosek sekcji II w sprawie subskrypcji na VI austriacką pożyczkę wojenną, w kwocie 450.000 koron, oraz wniosek sekcji II w sprawie zaciągnięcia krótkoterminowej pożyczki w kwocie 1 miliona koron, przeznaczonej na konwersję pożyczek wojskowych, zaciągniętych na inwestycje przez krakowską Spółkę tramwajową w austr. Banku dla krajów koronnych w Wiedniu, oraz w akce Towarzystwa bankowem i kantorów wymiany »Merkur«.

Uchwalono tu poprawkę r. m. R. Landau, aby pożyczkę tę zaciągnąć w miejskiej Kasie oszczędności, względnie w Tow. kraj. ubezpieczeń w Krakowie.

Po referacie wicepr. Rolle go uchwalila Rada m. wniosku sekcji I i II w sprawie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 240.000 koron, z tego 230.000 koron w Centrali odbudowy Galicji, a 10.000 w galic. Wojennym Zakładzie Kredytowym, na pokrycie kosztów odbudowy i rozszerzenia cegielni w Płaszowie.

Następnie uchwalono wnioski komisji administracyjnej w sprawie rozszerzenia linii akcyzowej na część miasta, położoną po prawej stronie Wisły, a dotychczas jeszcze linii akcyzowej objętej i wprowadzenia tamże liniowego podatku spożywczego, według taryfy krakowskiej, wniosek w sprawie nabycia przez gminę miasta Krakowa skrawka parceli w gm. kat. Zwierzyniec, własności Stanisława Polmana i Karoliny Żurawskiej, wniosek sekcji I, zatwierdzający umowę z dyrekcją poczt i telegrafów we Lwowie w sprawie rozszerzenia, względnie rekonstrukcji sieci telefonicznej w Krakowie, oraz wniosek sekcji II i VII w sprawie zetatowania służby podgórskiej.

Dalej uchwalono wniosek sekcji II i III w sprawie poprawy bytu robotników dziennych gminy, oraz wniosku tejże sekcji, w myśl którego przyznano na rok 1916/1917 urzędnikom, pomocnikom kancelaryjnym magistratu wreszcie służbę miejską prawo do dodatków dożywianych urzędników na rok budżetowy

1917/1918. Równocześnie powołała się przydział miasta do analogicznego przedłożenia prawa do poboru dodatków drożyznowych dla urzędników i służby załadowej i przedsiębiorstw miejskich.

W końcu uchwalono wniosek przydziału m. i sekcji IV, nadający na rok szkolny 1916/17 stypendium im. Słowackiego w rocznej kwocie 200 koron uczniowi kl. VIII gimnazjum VI (podgórskiego), Stanisławowi Sołtyśowi.

Kilka innych spraw, znajdujących się na porządku dziennym, między temi sprawozdanie delegata Rady m. do Rady szkolnej kraj. i wybór delegata Rady m. do Rady szkolnej kraj. odrębnie do następnego posiedzenia, które odbędzie się na w poniedziałek, dnia 25 b. m. o godzinie 5 po południu.

Dzisiaj, 22 czerwca ostatni dzień subskrypcji na VI pożyczkę wojenną.

Kronika.

Kraków, 22 czerwca.

Deszcz. Dwutygodniowy sezon suszy i upałów przyniósł nam wczoraj oczekiwaną długo odmiannę, mianowicie niewielki deszcz, który, niestety, padał zbyt krótko, ażeby zwiłyły należycie spieczoną ziemię i wzmocnić omdlewającą jaryzję, krzewy i zboża. Od rana wczoraj było parnie, termometr wskazywał na odmiannę. Istotnie po południu nadciągnął chmury, a o godzinie 4 po południu spadł deszcz, zbyt drobny, ażeby odniósł pożądany skutek. Wkrótce też wyszły ulice, chodniki i place, a wieczorem niebo zupełnie się wypogodziło. Była to raczej skromna próba deszczu, który oły jak najprędzej zechciał nas odwiedzić i kres położył niebywałej kanikule i kłosec suszy.

Prezenty na posady nauczycielskie. Na wczorajszym posiedzeniu rada krakowska Rada miejska następujące prezenty na posady w szkołach miejskich:

Na posadę dyrektora szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki p. Teodorowi Trnce.

Na posadę trzasklasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Floryana p. Waleremu Krzanowskiemu.

Na posadę nauczyciela w VIII. szkole czteroklasowej pospolitej żeńskiej im. św. Szczepana p. Zygmuntowi Druciakowi.

Na posadę nauczycielki w trzasklasowej szkole wydziałowej żeńskiej im. Mickiewicza p. Paulinie Sikorskiej.

Na posadę nauczycielki w szkole wydziałowej żeńskiej im. cesarowej Elżbiety p. Zofii Henochównie.

Na posadę nauczycielki w szkole wydziałowej żeńskiej im. Klementyny Tańskiej p. Henrykowi Landwirtowej.

Z Centrali dla odbudowy kraju. W dniu 8 b. m. odbyło się w Krakowie posiedzenie członków Rady przybyłej sekcji dla handlu, przemysłu i rzemiosł w łonie Centrali dla odbudowy kraju. Przewodzona przez Radę przybyłą dyskusja nad zorganizowaniem biura surowców w Krakowie, objęła także kwestię o zasadniczym znaczeniu dla kupiectwa.

Większość członków Rady oświadczyła, że program kierownika sekcji, bar. Battaglia, aby na wzór lwowskiego biura surowców stworzyć analogiczną organizację w Krakowie z dalszym zamiarem powołania do życia kooperatywy spółkowej, związaną w krajowy Związek, nadzorowany i finansowany przez Centralę odbudowy.

Podczas, gdy niektórzy członkowie ograniczali potrzebę powierzenia obrotu surowców kooperatywie prawno-publicznej tylko na czas stosunków wojennych, przyłączały się większość obecnych do zaprzyczenia, iż należy obecnie już podjąć akcję współdziałczą z pominięciem względu na interes jednostek, zajętych dotąd w wolnym handlu, gdyż interes jednostek nie może stać na przeszkodzie interesowi ogółu.

W obronie swobodnej zarobkowości kupieckiej wystąpił radca Wachtel, oświadcza, że stanowczo przeciw zamierzonej akcji, która nie odniesie pożądanego skutku. Jedyną dopuszczalną rzeczą byłoby, zdaniem radcy Wachtla, dostarczać bądź kuponem, bądź rękodzielniczo, surowców i towarów zastrzeżonych, których w inny sposób otrzymać nie mogą. Całkiem stanowczo zaś sprzeciwił się mowa myśli wprowadzenia organizacji, któreby jeszcze i po wojnie objęły i zatrzymały w rękach swoich źródło zarobkowania ogromnej masy ludzi, którzy, wróciwszy z pola bitwy, zastaną miejsca swoje zajęte przez innych.

Hojny dar na cele narodowe. Za pośrednictwem delegata swego dra Jana Robla, asystenta uniwersytetu w Krakowie, otrzymała »Macierzy szkolna« Księstwa Cieszyńskiego od osoby, życzącej sobie pozostać pod pseudonimem »J. O.«, dar 1.000 K na cele szkolnictwa kresowego. Szlachetnemu ofiarodawcy wyraża zarząd główny »Macierzy szkolnej« szczerą wdzięczność i gorące podziękowanie.

Międzynarodowa konferencja socjalistyczna. — Jak donosi »Naprzód«, komitet wykonawczy Polskiej Partii Socjalno-demokratycznej w Krakowie otrzymał od »petersburskiej« Rady delegatów robotników i żołnierzy następujący telegram: »Rada na posiedzeniu, odbytem dnia 2 czerwca, uchwalila zwołać na czas od 28 czerwca do 8 lipca ogólną międzynarodową konferencję socjalistyczną«.

Statystyka przedsiębiorstw i pracowników budowlanych. Komitet organizacyjny I. zjazdu polskich przemysłowców budowlanych, działający imieniem Stowarzyszenia zawodowego przemysłowców budowlanych Królestwa Polskiego w Warszawie, odniósł się do krakowskiego magistratu z prośbą o wypełnienie nadesłanych formularzy kwestionariuszy statystycznych, dotyczących się przedsiębiorstw budowlanych i pracowników budowlanych. Kwestionariusze te mają na celu uzyskanie materiału statystycznego polskiego przemysłu budowlanego, co zwłaszcza obecnie ze względu na sprawę odbudowy kraju ma nader doniosłe i aktualne znaczenie dla ogółu polskich przemysłowców budowlanych.

Wskutek tego magistrat krakowski wzywa usilnie wszystkich przedsiębiorców budowlanych, względnie wszystkie przedsiębiorstwa budowlane w Krakowie, ażeby we własnym interesie zgłosili się do wydziału IIIa (przemysłowego) magistratu, celem wypełnienia formularzy rzeczonych kwestionariuszy statystycznych najdalej do 30 b. m.

Opera w Krakowie. W sobotę przedstawienie »Fausta« wystąpić miała w partii Małgorzaty młoda śpiewaczka, Krakowianka, panna Ewa Bandrowska, której debiut sceniczny w rodzinnym mieście po pełnym sukcesie występach warszawskich

obudził powszechne zainteresowanie. Ponieważ jednak z wielu stron wyrażono życzenie, by znakomita nasza primadonna, p. Koroliewicz-Waydowa, dała się słyszeć także w innej partii, oprócz »Halki«, a gościna p. Koroliewicz z konieczności musi być bardzo krótka, panna Ewa Bandrowska zrezygnowała ze swego występu na rzecz wielkiej koleżanki i wystąpi w »Faustie« dopiero we wtorek, dnia 26 b. m. Jutro zatem Małgorzata śpiewa p. Janina Koroliewicz-Waydowa, w niedzielę »Halka« po raz drugi ze znakomitą sopranistką w partii tytułowej.

Popis szkół śpiewu p. Marek-Onyszkiewiczowej. W przepełnionej sali hotelu Saskiego odbył się onegdaj popis uczenie p. Ludwika Marek-Onyszkiewiczowej, znaney śpiewaczki operowej i koncertowej, która, przebywając od roku w Krakowie, poświęca się pracy pedagogicznej i wykazała wprost nadzwyczajne rezultaty w przedmiaku tak krótkiego czasu. Wśród licznych grona popisujących się, zwrócili na siebie uwagę pięknym głosem i głębszą muzykalnością, ujawnioną w sposobie traktowania tych utworów panny: Z. Szalayówna, Wolska, Rapaportowa, Towarnicka i Knapczyńska, które wykazały nie tylko piękne materyały głosowe przy wysokiej muzykalności i wiele poczucia artystycznego. Korzystnie również zaprezentowały się młodsze elewki panny: M. Kicka, Rubinstein, Ehrenpreis, Liebskind i Kucharska, które odpowiadając dwóm ensembli, wykonanych przeżytnie pod względem artystycznym, przyczyniły się do powodzenia tego wielce interesującego popisu.

Uniwersytet Ludowy im. A. Mickiewicza, mieszczący się dotychczas przy ulicy Dunajewskiego 1. 7, zmienia swój lokal i od 1 lipca b. r. przenosi swą bibliotekę publiczną, biuro i bibliotekę wędrowną na ulicę Zwierzyniecką 1. 14.

Biblioteka równocześnie zawiadamia swoich czytelników, iż, począwszy od dnia 21 czerwca b. r., wypozyczenie książek zostaje wstrzymane na kilka dni z powodu wielkich trudności przy przeprowadzce. Termin otwarcia biblioteki będzie ogłoszony.

Karty na mydło. Pisma wiedeńskie donoszą, iż wkrótce zostaną wprowadzone karty na mydło tak toaletowe, jak i zwykające do prania. Po wprowadzeniu systemu kart kontrolnych na mydło, produkowany będzie w Austrii jednolity typ mydła toaletowego.

Brak wody. Z powodu długotrwałej suszy, od kilku dni zabrakło w mieście wody w wodociągu na wyższych piętach. Mieszkańcy w interesie własnym winni czuwać nad ekonomicznym używaniem wody wodociągowej, gdyż w razie dalszych upałów, grozi nam istotnie dotkliwy brak wody.

Co ludzie gubią? Magistrat krakowski uznał za stosowne ogłosić dopiero obecnie wykaz znalezionych jeszcze w listopadzie 1916 roku przedmiotów. Wykaz to spóźniony nieco, jednakże przytoczymy tutaj niektóre znalezione i zgłoszone przedmioty: Pugilares z kwotą 37 K 50 h, pugilares z kwotą 22 K 28 h; portfel ze 169 K w banknotach; parę kluczy, kilka legitymacji, wreszcie kilka psów, które pozostawiono u znalazcy.

Po odbiór tych przedmiotów należy się zgłaszać do biura wydziału Vb magistratu (nowe oficyny, II. piętro, drzwi numer 27) między godziną 12—1 w południe codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Z kraju.

Egzamin wstępny do szkoły realnej w Żywcu. Egzamin wstępny do klasy pierwszej rządowej szkoły realnej w Żywcu odbędzie się dnia 28 b. m. w godzinach przedpołudniowych.

Nowy Sącz, 18 czerwca. (Z rachu i życia polskich towarzystw). Szereg polskich towarzystw nowosądeckich z chwilą wybuchu wojny z natury rzeczy, musiało zawiesić swoje czynności. W trzyletnim okresie wojny stosunki się zmieniły, przeobraziły; w miejsce dawnych członków byli nowi, lub niektórzy dawni wrócili mając za sobą przeżyty kampanię wojenną i jej konsekwencje. To też niektóre towarzystwa polskie od nowego czasu wznowiły swoje czynności. Do tych należy zaliczyć II koło T. S. L. im. St. Wyspiańskiego, utrzymujące obszerny lokal z czytelną pełną pism, biblioteką i od czasu do czasu urządzające zebrańia towarzyskie.

Tak samo Towarzystwo kasynowe w obszernych awolach lokalnościach utrzymuje wspaniałą bibliotekę i czytelną pism, oraz ogromną salę, w której zimą odbywały się odczyty uniwersytetu powszechnego, jakoteż rozmaite zebrańia towarzyskie.

Wspaniale od pewnego czasu rozwija się tutejszy Sokół. Z dnia na dzień wzrasta liczba członków. Profesor gimnazyalny Dedio, egzaminowany gimnastyk i superabibitowany officer Legionów polskich, objął kierownictwo ćwiczeń gimnastycznych, oraz inspekcję drużyny skautowej. Wogóle ćwiczy się obecnie w Sokole i mają w nim oparcie drużyny skautowe męskie i żeńskie, oraz ćwiczy się ogół młodzieży szkolnej obojga płci. Nienależące do wymienionych drużyn. Dzięki zezwoleniu magistratu, w najbliższym czasie ćwiczenia gimnastyczne młodzieży, i gwy będą się odbywać na wolnem powietrzu w uroczym parku miejskim, znanym powszechnie »Jordanką«.

Najruchowiczem i najwspaniale rozwijającym się towarzystwem w obecnej porze okazało się towarzystwo wioślarskie. Poparte przez magistrata miasta i e. k. kierownictwo regulacji Dunajca, przeniosło w tym roku swoją przystań z t. zw. »Heleny« za miastem z lewego brzegu Dunajca, na prawy w centrum miasta do ogrodu miejskiego, zwanego »Wenecją«. Liczba członków doszła już do poważnej

ty, że przedstawiciele parlamentarni i sejmowi naszego miasta ujmą tę nagłą sprawę w swoje ręce.

Sezon wycieczek do słynnych w kraju i poza granicami tegoż ruin zamku w Odrzykoniu pod Krosnem rozpoczął się wycieczkami młodzieży szkolnej. Zwaliska zamku w czasie wojny nie doznały zmian większych; przybliżył tylko cmentarz, który umieszczono na wchodniej części ruin. Przeważna część pochowanych tam żołnierzy pochodzi z 57 p. p., między innymi pochowano tamże zastępnika 57 p. p. Kazimierz Kisiel (9 V. 1915) i chorąży Julian Król.

Z końcem maja odbył się w Krosnie zjazd delegatów powiatowego związku Kółek rolniczych, na którym uchwalono rezolucję, że wsi powiatu krosńskiego dostarczać będą, jak dotychczas, najchętniej konsumentom miejskim produktów rolnych i nabiału w miarę rozporządzalnych zasobów, że jednakże byłoby czynem nieobywatelskim wysłać produkty rolne i nabiał poza granice kraju tak długo, jak długo większe miasta kraju, a przede wszystkim Lwów i Kraków, w tymność dostateczną nie będą zaopatrzone.

Pod przewodnictwem dyr. Kaspra Brzostowicza odbył się w tutejszej szkole realnej w dniach 15 i 16 b. m. egzamin dojrzałości. Do egzaminu zgłosiło się 9 uczniów publicznych i 2 prywatnych. Świadectwo dojrzałości otrzymali: Jasiński Adam, Kocay Witold, Krulikier Kazimierz, Krynicki Jan, Neuman Józef, Niezińska Stanisława (pryw., z odznaczeniem), Szal Jan, Węgrzyn Władysław, Zyguntowicz Stanisław. Nie reprobowano żadnego ucznia.

Egzamin dojrzałości w tutejszym c. k. seminarium nauczycielskiem rozpoczyna się dnia 25 go b. m.

Repertuar opery w miejskim teatrze w Krakowie

Im. Juliusza Słowackiego.

W sobotę, dnia 23 b. m.: »Faust« Gunoda: (występ p. Janiny Korolewicz-Waydowej).

W niedzielę, dnia 24 b. m., wieczorem: »Halka« St. Moniuszki: (występ p. Janiny Korolewicz-Waydowej).

We wtorek, dnia 26 b. m.: »Faust« Gunoda: (występ p. Ewy Bandrowskiej).

Po dymisji hr. Clam Martinica.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Między rekonstrukcją gabinetu i zapewnieniem rządowi większości w Izbie powierzy cesarz prawdopodobnie obecnie komisi innemu. Wyrażają hr. Coudenhovego, hr. Sylva-Tarouca i dra Bilińskiego. Aż do decyzji cesarza pozostanie hr. Clam w urzędzie. Spadek po drze Clamie obejmie jednak bezpośrednio najprawdopodobniej bezbawny gabinet urzędniczy, którego zadaniem będzie uzyskać konieczności państwowe.

Opinie kół politycznych.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Politycy bezstronni wszystkich stronnictw uznają w zupełności stanowisko, zajęte przez Kóło polskie. Wielki gabinet, oparty na nowych, zupełnie podstawach, powołany do przeprowadzenia wielkiego programu politycznego, a na domiar bez udziału jednego wielkiego stronnictwa, trudno utworzyć w krótkim, ściśle określonym terminie. Hr. Clam podjął się misji dokonania zbyt wielkiego dzieła w zbyt krótkim czasie.

O provizoryum budżetowe.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 22 czerwca. W komisji budżetowej w dalszym ciągu dyskusji nad provizoryum budżetowym posł Andrzej Anghammer zastrzegł się przeciw zarzutowi, jakoby Polacy, którzy ponieśli największe ofiary wojenne, odmawiali konieczności wojennych. Pragną oni chętnie ponieść dalsze ofiary i nie odmawiać konieczności państwowych, ale utrwalenie silnego rządu, odpowiadającego stanowi państwa i jednemu z jego najważniejszych zadań, jest rzeczą konieczną nie tylko ze względów gospodarczych, ale także z punktu widzenia politycznego w ogólności. Silny rząd, częściowo przynajmniej sparlamentaryzowany, byłby przygotowanym do całkowitego sparlamentaryzowania gabinetu, któryby potem załatwił wewnętrzne zadania polityczne i przeprowadził jednolitą Austrię pod hasłem wolności wszystkich narodów, a pod względem polityki zagranicznej uczynił Austrię osłoniętą przyciągającą, do którejby gromadziły się inne narody, szukając swego szczęścia w przyłączeniu się do Austrii. Polacy pracują dla dobra Austrii jako dla własnej przyszłości, a na najbliższy czas, kiedy ludzie będą wdzięczni Kółu polskiemu za wzmocnienie rządu austriackiego.

Dr do Gasparris stawia rezolucję w sprawie ogólnej rewizji procesów dyscyplinarnych przeciw urzędnikom państwa konfinowanym i internowanym.

Dr Scheinow zwraca się przeciw rezolucji Radziska w sprawie zniesienia rozporządzenia ministra w sprawie 5 lipca 1915, które to rozporządzenie miało na celu przywrócić tylko istniejące już przepisy o języku niemieckim służbowym.

P. Sedlak oświadcza, że Związek czeski głosować będzie przeciw rządowi, nie zaś przeciw potrzebom państwa, jeżeli to potrzeby przedłoży inny rząd.

P. Petruszewicz omawia sytuację Radziska w Galicji i uścisła się na ich postępowanie na polu narodowościowym. Donaga się przekształcenia rządu w duchu parlamentaryzacji i reprezentacji ludowej, co, przekształcając parlament, przekształciłoby także Austrię w kierunek autonomiczny, zamierzonym przez Sejm w Kromieryżu. — Do dzisiejszego rządu stronnictwo mowcy nie ma zaufania i głosować będzie przeciw budżetowi.

Przewodniczący dr Sylwester przypomina następnie, że Izba wyznaczyła komisję budżetową dla załatwienia provizoryum budżetowego termin trzyniedniowy, który się dziś kończy. Zgodnie z zapowiedzią, uczynioną na początku posiedzenia, że posiedzenie będzie trwało do godziny 4-tej, a jeżeli do tej godziny głosowanie

się nie odbędzie, to posiedzenie będzie przerwane, a przedłożenie odesłane będzie do plenum, oświadcza przewodniczący, że ponieważ przedłożenie dotąd nie zostało załatwione, zamyka dzisiejsze posiedzenie.

Obrazy komisji konstytucyjnej.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 22 czerwca. Komisja konstytucyjna wybrała dra Michajdę pierwszym zastępcą przewodniczącego. Następnie przyjęło przedłożenie rządowe w sprawie przedłużenia mandatów ze zmianą, zaproponowaną przez dra Redlicha, wedle której przedłużenie mandatów ma opiewać po 31 grudnia 1918 zamiast 17 lipca 1918. Sprawozdawcą dla Izby wybrano dra Redlicha. Na wniosek Offnera i Seitzla uchwalono prośbę prezydenta, by wszystkie rozporządzenia, wydane na podstawie § 14, przydzielone zostały komisji konstytucyjnej.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Komisja konstytucyjna oświadczyła się za przedłużeniem mandatów poselskich do 31-go grudnia 1918 r. (wniosek rządowy opiewał tylko na jeden rok).

Posel Waneck zażądał, by we wszystkich okręgach, w których mandaty poselskie zgasyły, odbyły się nowe wybory, zaznaczając, że mandaty zgasyły tylko w tych wypadkach, gdy dotychczasowi posłowie zmarli lub mandaty złożyli. Żądaniu posła Wanecka sprzeciwił się minister spraw wewnętrznych ze względu na trudności techniczne. Głosowanie nie odbyło się, sprawa ta będzie jednak przedmiotem obrad w pełnej Izbie.

Z konwentu seniorów.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 22 czerwca. Wczoraj pod przewodnictwem prezydenta Grossa w obecności prezydenta ministrów hr. Clama odbyła się konferencja przewodniczących klubów, na której prezydent przedłożył wszystkim wskazania na to, że komisja budżetowa nie powzięła uchwały w sprawie provizoryum budżetowego w terminie jej wyznaczonego, że więc według § 40 regulaminu drugie czytanie provizoryum budżetowego rozpocznie się dzisiaj, a prezydent wyznaczy sprawozdawcę. Dla tego drugiego czytania zaproponowano trzy posiedzenia: w piątek, sobotę i niedzielę. Równocześnie co do ustalenia listy mówców w myśl § 52 regulaminu umówiono się w tym duchu, że mowcy mają się do wólp do 11 zapisnąć w dyrekcyj kancelaryi.

Prezydent podał następnie do wiadomości, że wedle zawiadomienia, które otrzymał od prezydenta ministrów, w najbliższych dniach wezwana będzie Izba do dokonania wyboru do delegacji. Postanowiono, żeby wybory delegacji odbyły się na posiedzeniu wieczornym dnia 3 lipca.

Izba posłów.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Dzisiejsze plenarne posiedzenie Izby posłów, przeznaczone do drugiego czytania provizoryum budżetowego, będzie krótko trwało. — Przedmiotem obrad będą sprawy formalne.

Niemcy alpejscy przeciw drowi Baernreitherowi.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Znaczna grupa niemieckiego Związku narodowego dała na wczorajszym posiedzeniu Związku wyraz niezadowolenu swojemu z powodu wpływu, jaki minister dr Baernreither uzyskał w wyrażeniu na politykę Związku. Akcyta tu pozostaje w związku ze stanowiskiem tej grupy wobec dyktatury niemieckich radykałów.

Z kongresu dróg wodnych.

(Tel. w. „Nowej Reformy“).

Wiedeń, 22 czerwca. Dzisiaj odbywały się w dalszym ciągu narady w sprawie połączenia zachodnio-galicyskiego zagłębia węglowego z główną trasą kanałową. Po krótkim resumé i po wypowiedzeniu się członków komisji, przyjęto wniosek burmistrza Mayzla w myśl życzeń miasta Oświęcimia.

Następnie odbyli delegaci konferencję w ministerstwie finansów i handlu w sprawach dotyczących gminy.

Afera Kłofacza.

(Telefonem).

Wiedeń, 22 czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu komisji dla nie-tykalności poselskiej, stanął korferent w sprawie Kłofacza posel dr Mataja na tem stanowisku, że komisja ta nie może zajmować się kwestią niezawisłości sądu wojskowego w sprawie dra Kłofacza, gdyż kwestję tę rozstrzygnąć mogłyby tylko: komisja konstytucyjna i komisja sprawiedliwości.

Dr Waldner zażądał następnie odroczenia tej sprawy aż do czasu, gdy komisja sprawiedliwości sprawę rozpatrzy. Przeciw temu oświadczyli się między innymi także Polacy. Na dzisiejszym posiedzeniu komisji zapadła uchwała, czy sprawę odesłać należy do komisji sprawiedliwości.

Z Sejmu węgierskiego.

(Telefonem).

Budapeszt, 22 czerwca. Wczoraj przedstawił się gabinet hr. Esterhazego Sejmowi. Gdy hr. Tisza wstąpił na salę, urządziło mu stronnictwo narodowej pracy owację. Stronnictwa mniejszości odpowiedziały okrzykami: Niech żyje państwowe prawo wyborcze! Gdy w sali zapanała speł, odezwał hr. Esterhazy restrykt królewski o otwarciu Sejmu.

Mowa hr. Esterhazego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Budapeszt, 22 czerwca. W Sejmie prezydent ministrów hr. Esterhazy ożajmnia, że podstawa i uprawianiem nowego rządu jest przeprowadzenie reformy

wyborczej. Z ogromnej ofiarności narodu podczas wojny należy wysnuć konsekwencje gospodarcze i społeczne. Przedewszystkiem należy stworzyć urządzenie dobroczynne. Rząd dążyć będzie do tego, by i ustawą i zarządzeniami administracyjnymi poprawiać los inwalidów wojennych, wdów i sierot po poległych. Dalszym zadaniem rządu będzie wzmoczenie produkcji, zapewnienie wolności życia gospodarczego.

Dalej rozwinął mowca szczegółowy program pracy i powiedział między innymi w sprawie umowy z Austrią, że rząd obejmie umowę, zawartą przez rząd poprzedni z Austrią i na tej podstawie będzie dalej rokował z Niemcami. Rząd zamierza załatwienie ugody zastrzecz nowemu Sejmowi, od czego odstąpiłby tylko wtemczas, gdyby niezależnie od jego decyzji okoliczności zmusiły go do tego. Omawia stosunek do Chorwacji, zapowiadając, że po ukończeniu rokowań ze stronnictwami chorwackimi, zaproponuje monarchie mianowanie Chorwata na ministra.

O polityce zagranicznej powiada: Na podstawie szczegółowej konferencji z ministrem spraw zagranicznych muszę oświadczyć, że zgadzam się z nim zupełnie co do kierownictwa polityki zagranicznej. Nowy rząd trwa przy dotychczasowych sojuszach i jest pewny, że Izba się z tem zsolidaryzuje. Położenie wojskowe jest nawskroś zadowolniające, czego dowodem jest bohaterkie odparcie włoskiej ofensywy. To poczucie własnej siły pozwala bez okazywania słabości i maloduszności stwierdzić naszą gotowość do pokoju, możliwego dla obu stron a pełnego honoru.

Omawiając reformę wyborczą, wyraża nadzieję, że większość, która podczas wyborów w 1910 stała na podstawie daleko sięgającej reformy, nie udaremnia teraz rozszerzenia prawa wyborczego. Po zapewnieniu konieczności państwowych ta reforma jest zadaniem najważniejszym. Rozszerzenie ma się odbyć w mierze, uwzględniającej interesy bytu narodu węgierskiego. Wiek wyborczy ma się rozpoczynać od lat 24, a ci, którzy posiadają kryzy wojskowy, otrzymują prawo wyborcze bez względu na swój wiek. Prawo wyborcze ma być ogólne i równe, a tam, gdzie na to pozwoli inteligencja wyborców, także tajne. Zwalaszcza zapewniona na być czystość wyborów. Mowca ma nadzieję, że większość nie przeszkodzi przeprowadzeniu reformy wyborczej, gdyby rząd miał się zawieść, to musiałby podczas wojny dokonać nowych wyborów, aby zaopatrzyć do wyborców.

Dalsze oświadczenia.

Minister oświaty hr. Apponyi oświadczył, że wstąpienie jego do gabinetu nie jest pozcieniem stanowiska, zajętego przez jego stronnictwo w kwestii ugody z Węgrami.

Hr. Tisza oświadcza w sprawie reformy wyborczej, że wielka odpowiedzialność spadła by na tych, którzyby zawikłali kraj w nowe wybory podczas wojny. Mowca spodziewa się, że przy dobrej woli uda się zapewnić wspólność pracy w interesie utrzymania ludu i porządku.

Po janych jeszcze przemowach obrady odroczone do dzisiaj.

Z Izby magnatów.

Budapeszt, 22 czerwca.

W Izbie magnatów prezydent ministrów złożył takie samo oświadczenie jak w Izbie posłów. Prezydent Izby zawiadomił, że monarcha zamianował prezydentem Izby magnatów hr. Hadiką.

Bulgaria a Austro-Węgry.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 22 czerwca. Bułgarski prezydent ministrów Radostawow wyraził wobec naczelnego redaktora »Fremden-Blatt« wielką radość z tego powodu, że miał zaszczyt złożyć uszanowanie cesarzowi Karolowi, wobec którego składają uczucia pełnego podziwu i najczystszej sympatii. Rozmowa z hr. Czerninem, którego rzutkość znana jest w Bulgarii z jego działalności w Bukareszcie, była nader przyjazną. Przyjaźń, istniejąca między Austro-Węgrami a Bułgarią, oparta na wspólności interesów, pogłębi się jeszcze przez to, że oba państwa stały się sąsiadami. Radostawow wskazał na założenie bułgarskiej busy w Wiedniu i na urządzenie szpitala austriackiego Czerwonego Krzyża w Sofii, jako na cenne dowody sympatii monarchii nadnaddunajskiej wobec Bulgarii.

Wyniki wojny oczekuje on z pełną ufnością. Jest wykluczone, aby armia rosyjska podjęła jeszcze większą ofensywę. Wydarzenia w Grecji nie zmieniają już sytuacji na Bałkanie. Sarraill także z pomocą armii greckiej nie będzie w stanie osiągnąć jakiegokolwiek ważniejszego sukcesu. Bulgaria będzie dalej trzymać za zezwoleniem króla Konstantyna zajęte obszary greckie, choćby Venizelos miał być prezydentem ministrow, albo nawet prezydentem republiki greckiej. Żniwa w Bulgarii są pierwszorzędne, w Rumunii zupełnie wyborne, tak, że ewentualny niedobór w państwach centralnych może być w całej rozciągłości pokryty. W każdym razie Bulgaria jest zdecydowana wszystko, co jej będzie zbyszać, oddać sprzymierzonym do dyspozycji. Radostawow wskazał na niezachwianą politykę rządu bułgarskiego, silnie tkwiącą w pełnej aprobatie króla, zgodzie znacznej większości parlamentu i przewadze mas ludu, opartą na ściślejszej łączności między Bułgarią a Austro-Węgrami, gdyż związek, który oba te państwa zawarły, otrzymał najwyższy chrzest, mianowicie chrzest krwi.

Deklaracja Scheidemanna.

Sztokholm, 22 czerwca.

Na kilkakrotnie nagananie rosyjskich dzienników oświadczył Scheidemann: »O ile wiem, w Alzacji i Lotaryngii ani jeden człowiek nie żądał plebiscytu. Wszyscy przedstawiciele ludności Alzacji i Lotaryngii, wybrani, jak wiadomo, na podstawie powszechnego, równego, bezpośredniego i tajnego prawa wyborczego, oświadczyli kilkakrotnie jeszcze w ostatnich czasach, że nie myślą o odłączeniu się od Niemiec. Żądają oni jedynie zupełnego równouprawnienia Alzacji i Lotaryngii jako samostannego państwa związkowego wobec innych państw związkowych. To jest żądanie, które całkowicie się zgadza z żądaniem, określonym przed wybuchem wojny w zupełnym porozumieniu przez socjalistów francuskich i niemieckich.

Groźba dyktatury w Rosji.

W petersburskim »Dzienniku Polskim« z 1 czerwca czytamy:

»Prawda« komunikuje: »Ministra Ceretellogo zapytano, czy jest mu wiadomem, iż minister komunikacji Niekrasow oświadczył w Kijowie, że był moment, w którym zastanawiano się nad wprowadzeniem dyktatury, gdyby socjaliści nie zgodzili się na wstąpienie do gabinetu. Ceretelli odpowiedział, że nie było to wiadome Piotrogrodzkiej Radzie Del. R. i Z., ale możliwe, że gdyby socjaliści nie przyjęli udziału w rządzie, to dyktatura byłaby wprowadzona«.

Konflikt Kierenskiego z soc.-rewolucjonistami.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sztokholm, 22 czerwca.

Dzienniki donoszą z Haparandy o konflikcie między Kierenskim a socjalnymi rewolucjonistami, którzy domagają się usunięcia go od rządu. Także z Ukrainami poróżnił się Kierenski, z powodu zabronienia ukraińskiego kongresu żołnierskiego.

Konferencja w Sztokholmie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sztokholm, 22 czerwca.

(Szwedzkie Biuro telegraficzne). Komitet holendersko-skandynawski przyjął 18 b. m. na tymczasowej konferencji członka delegacji angielskiej większości socjalistycznej Juiusza Westa i jego towarzysza Thompsona. Delegacya opracuje całe przedstawienie zapytowań tak większości jak i mniejszości socjalistycznej angielskiej. Ale już teraz złożyła delegacya kilka oświadczeń co do tych zapytowań większości, które wpływają na wspólne stanowisko. Większość angielska jest cała za przywróceniem niezawisłości Belgii oraz za opróżnieniem północnej Francji i gospodarzów odbudową tych krajów na koszt mocarstwa okupacyjnego. — Oświadcza się za zjednoczoną niezawisłą Polską i za wprowadzeniem zupełnej równości wszystkich narodowości w Austro-Węgrzech, których demokratyzowanie stworzy główny warunek dla trwałego pokoju.

Socjaliści angielscy i robotnicy przywiązują wielką wagę do kwestii winy w wybuchu wojny, jakoteż do ustanowienia międzynarodowego autorytetu, celem zapobieżenia dalszym wojnom. W tej kwestii wypracowali Fabianie osobny projekt. Wszyscy socjaliści i robotnicy w Anglii są przeciwnikami wojny gospodarczej po wojnie militarnej.

Sztokholm, 22 czerwca.

Ogólnie tu zwrócono uwagę na to, że oświadczenie delegatów angielskich nie zawierało niczego o Alzacji i Lotaryngii.

Sztokholm, 22 czerwca.

Przybyli tu czescy delegaci: Nemeš i Habermann. Potem przybyli zastępcy włoskich socjalistów.

Mowa Sonnina.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Zurych, 22 czerwca.

W Izbie włoskiej Sonnino powiedział w mowie swojej, że wystąpienie Ameryki po stronie koalicji sankcjonuje także słusność sprawy włoskiej w sposób uroczysty. Naród włoski z zainteresowaniem śledzi zajścia w Rosji, wierząc, że rosyjski naród w zasadach demokracji znajduje siłę dla przeprowadzenia reform wewnętrznych. Do głównych punktów przyszłego pokoju należy przywrócenie niezawisłości Belgii, Serbii i Czarnogóry, oraz zjednoczenie niezawisłej Polski. Akcyta Włoch w Albanii ma na celu zapewnić niezawisłość Albanii.

Demonstracje przeciwko Niemcom w Genewie.

Berlin, 22 czerwca.

»Vossische Zeitung« donosi z Genewy: Dnia 19 bm. powstały w Genewie demonstracje, zwrócone przeciwko Niemcom. Po zgromadzeniu, protestującym przeciwko sprawie Grimma, demonstranci udali się pod gmach konsulat niemieckiego, zdarli z niego godła i napisy, tudzież wybili szyby. Tłum demonstrował przez całą godzinę pod konsulem, wznosząc obelżywe okrzyki przeciwko Niemcom i śpiewając marszylankę.

Demonstrowano również przeciwko konsulatowi Turcji i Austrii, tudzież przed niemieckimi hotelami i restauracjami.

»Lokal-Anzeiger« donosi:

Jak stwierdza »Journal de Genève«, poniedziałku demonstrantami a policją wywiązana się walka, podczas której wzięto 18 osób. Aresztowani są przeważnie jeszcze w wieku szkolnym. Uwzięni Włosi są w dojrzałym wieku. Policja uczyniła wszystko, ażeby dać ochronę konsulatowi.

Monachium, 22 czerwca.

»Münchener Neueste Nachrichten« donoszą z Zurychu:

We wtorek po południu odbyło się przy udziale 15.000 osób zgromadzenie, protestujące przeciwko byłemu członkowi szwajcarskiej Rady związkowej Hoffmannowi. Na zgromadzeniu jeden z mówców, członek Rady narodowej Raibour, podniósł, że w Genewie roi się o szpiegów niemieckich, zwłaszcza w hotelu »Baurivage«. Po zgromadzeniu tłum urządził demonstracje przed konsulem niemieckim i wymienionym hotelem.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Genewa, 22 czerwca.

(Agencja szwajcarska). Konsulaty niemieckie, austro-węgierskie i tureckie przez cały dzień i noc stały pod strażą policji. We środę nie przyszło do żadnych demonstracji.

Rzeczny głos francuski.

Zurych, 22 czerwca.

Morel oświadcza w paryskiej »Humanité«, że narodowi francuskiemu już nie wystarczy ciągłe zapewnienia, jakoby dalsza wojna była konieczną i jakoby koalicja wależyła o prawo i wolność.

Jest już czas ostateczny, ażeby nie narażać bezużytecznie życia żołnierzy i egzystencję jednostki więcej szanować, a równocześnie starać się o to, ażeby w kraju ludność nie była narażona na głód i choroby zakaźne.

Bitwa pod Asiago.

Kolonia, 22 czerwca.

»Kolnische Zeitung« donosi z frontu tyrolskiego:

Nowa bitwa na płaskowyżu »Siednia Gmin« przybrała nadzwyczajne rozmiary. Ogień huraganowy nie ustaje nawet w nocy, a jest tak silny, że słychać huk w całym południowym Tyrolu.

Nowa bitwa obejmuje front od Asiago aż po dolinę Sugana. Walka piechoty nie skończyła się, nie można też mówić jeszcze o rozstrzygnięciu. Można tylko tyle powiedzieć, że to są walki najcięższe i najpoważniejsze.

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI.

Wydawca: RUDOLF OSMAN.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji)

Podziękowanie.

Wielmożnemu Panu

Drowi Władysław Rychnińskiemu

prymaryuszowi oddziale ginekologicznego szpitala św. Łazarza

za wykonanie poważnej operacji i troskliwą opiekę w chorobie — składa serdeczne podziękowanie

5600 Antonina Müllerowa.

Podziękowanie.

Jaśnie Wielmożnemu Panu

Drowi Hladyjemu

asystentowi kliniki prof. Kadera

za wykonanie trudnej operacji naszej niebezpiecznie chorej żony i matki, oraz za troskliwą opiekę podczas jej choroby — składamy przejęci głęboką wdzięcznością z serca płynące podziękowanie.

5580 Mąż i dzieci Puffi.

XV. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Oczłonków

Towarzystwa dostawców obuwia dla c. k. armii i c. k. obr. kraj.

Stowarzyszenia zarejstr. z ograniczoną poręką odbędzie się

w Krakowie w lokalu Towarzystwa przy ulicy Czarnowiejskiej L. 27, w dniu 30 czerwca b. r. o godzinie 2-giej po południu

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji.
3. Wybór Komisji kontrolującej.
4. Zatwierdzenie zamknięcia rachunkowego za rok 1916.
5. Uchwalenie absolutoryum dla Dyrekcji.
6. Wnioski członków.

Kraków, 22 czerwca 1917 roku.

Józef Dobrzański dyrektor referent.

KINO „LUBICZ“

UL. LUBICZ L. 15 (obok dworca osobowego, tuż za mostem kolejowym).

Program od 22 do 25 czerwca włącznie.

„SOBOTWÓR“

dramat w 4-ach aktach.

„MAKS I MIŁOŚĆ“

komedya. 5593

Subskrybeye na VI-tą pożyczkę wojenną

połączoną

z ubezpieczeniem na życie i przetrwanie

przyjmuje

c. k. upr. Towarzystwo ubezpieczeń

AUSTRYACKI FENIKS

GENERALNA AGENCJA w KRAKOWIE

ulica św. Gertrudy L. 3. — Telefon 273.

Dobro ziemskie i realności.

50 majątków od 300 mórg do 6000 mórg, 20 folwarków od 20 do 200 mórg, 250 kamienic z komfortem, 10 parcel w Ryńku i Wielkim Krakowie, kilka hoteli, fabryk, handli, lasy rybne i tereny naftowe, hipoteki od 10.000 K do 100.000 K do ulokowania, ma do sprzedania i przyjmi do sprzedania

Koacesjonowane przez c. k. namiestnictwo

